ÁRA: 2000 PENGŐ

Ludas Matyi

II. évfolyam, 1. (33.) szám. SZATIRIKUS HETILAP Budapest, 1946 január 1

B. U. É. K.

LUDAS MATYI: **Kéményseprő urak, ha kipucolják a reakció kormos kéményeit, ha fehérre tisztítják a fekete piacot és ha a fekete lisztből újra fehéret csinálnak, akkor maguk igazán szerencsét hoztak a magyarnak!**

(Ludas Matyi: Farkas Erzsébet, a Nemzeti Szinház tagja. — Foto Arlen.)

Liba, cipő, 50 pengő!

Tömegével ontja a posta az ország minden részéből a megfejtéseket Ludas Matyi nagy karácsonyi rejtvénypályázatára. A megfejtések elbírálása és rendszerezése folyamatban van. Legközelebbi számunkban közöljük a sorsolás részleteit.

Búcsú

I.

Ne nézzenek rám ilyen csúnyán, hölgyeim; lehet, hogy voltak közöttünk félreértések, de most, a búcsú pillanatában, próbáljanak meg egy kicsit tárgyilagosak lenni. Nem voltam én olyan rossz, mint amilyennek most kikiáltanak.

Hiszen értem; már ott áll az ajtóban az utódom, az a csinos fiatal taknyos és rákacsintgatnak.

Csak meg ne járják vele, hölgyeim. Az ilyen sokatigérő fiatalemberekkel mindig vigyázni kell.

II.

Nem szeretem az ilyen léha alakokat. Ez egy lokálban született, pezsgősüvegek durrogatása közben; piszkos dolog.

Én egy pincében születtem ma egy esztendeje. Az anyám 1944 volt, az apám pedig Szálasi Ferenc, akiről most majd a népbirósági tárgyalásán mindnyájan meghallhatják, hogy milyen rendes ember volt; a saját szájából hallhatják meg; és ő csak tudja.

Szálasi nem sokat teketóriázott az anyámmal; nem akarták hozzáadni, mire ő egyszerüen kijelentette, hogy 1944 az övé; és úgy is tett.

Igy születtem én, a szegény, éhes 1945.

III.

Lehet, hogy nem voltam túlságosan bőkezű, hölgyeim. Tény, hogy babbal, sülttökkel és szójával vendégeltem meg Magukat, akiket duhaj, pazarló őseim, a kövér és gáláns Békeévek kaviárral és tejszínhabbal kényeztettek el.

Dehát vegyék tekintetbe, hogy szegény árvagyerek voltam; anyám meghalt, amikor megszülettem, az apám pedig megszökött a következmények elől.

IV.

Az emberek igazságtalanok voltak velem szemben, kígyótbékát kiáltottak rám.

De én hiszek a jövőben; az idő engem fog igazolni.

Ez így illik; hiszen én is igazoltam mindenkit.

V.

Isten velük; fájó szívvel hagyom egyedül Magukat ezzel a léha, vad, felelőtlen suhanccal, ezzel az 1946-tal. Ki tudja, mit fog Magukkal csinálni?

Én legalább nem csináltam semmit.

De ki lát egy ilyen fiatal Évnek a veséjébe, vagy a májusába?

VI.

Isten velük: és bármennyit szidnak [illegible] el, hogy [illegible] is én hoztam a Szabadságot.

És éppen ezért kell szeretniök, mert legalább hangosan, úton-útfélen teleszájjal, jóízűen szidhattak.

Tudják, milyen nagy dolog ez?

Próbálták volna az anyámat szidni, amíg élt...

GERGELY MIKLÓS

A 7 legédesebb vicce

Kelemen vacsora után felolvassa az esti lapokat a feleségének.

— Fiacskám, — mondja, — itt az áll, hogy az Elektromos Műveknek csak 2 napra elegendő szenük van...

Kelemenné felnéz a pasziánszkártyákból:

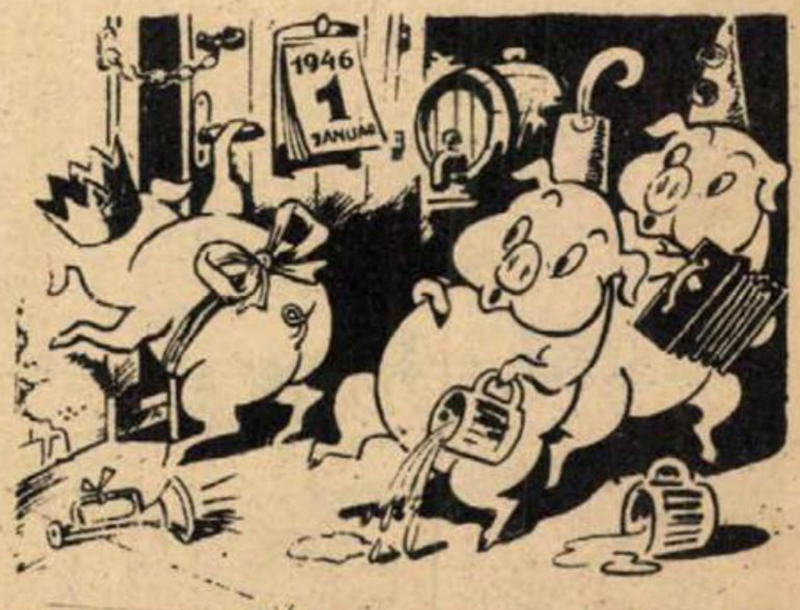
— És hogyan állnak liszttel?

A látszat csal

— Ez a NOT előszobája?
— Ez hát.
— Akkor itt valami tévedés van, mert különben hogy lehet, hogy ezeket itt felakasztották?

A három kis malac

Ujév reggelén a három kis malac felébredt, valódi pipereszappannal megmosakodtak, mert ilyesmire ma már csak a disznóknak telik és valami jó programon gondolkoztak.

— Én a népbírósági tárgyalásra szeretnék menni, — mondta a legkisebbik malac — mert még egy kicsit álmos vagyok és ott tudok a legjobban aludni.

— Én a nagybátyánk sírjához megyek, — mondta a középső malac. — Egy pesti vendéglőben van eltemetve, de tévedésből azt írták a sírjára, hogy libapörkölt.

— Én itthon maradok, — mondta a harmadik malac, a legokosabb a három közül. — Rosszak a közbiztonsági viszonyok. Tegnap is egyik barátom éjfélkor jött haza a sötét erdőben és ha lett volna valami ruha rajta és találkozott volna egy rablóval, levetkőztették volna.

Ekkor kopogtatott a farkas.

— A boltos van itt, — mondta régi szokása szerint.

A malacok gyorsan vizet akartak forralni, hogy leforrázzák; de a gáz nem működött.

— Üssünk a fejére a bottal, — tanácsolta a középső malac.

— Az utolsó botunkkal tegnap este fütöttünk be.

— Vágjuk le a fülét, — ajánlotta a legkisebbik malac.

— Mivel, te buta? Az ollót tegnap cseréltük el kukoricára egy falusi disznóval...

Tanácstalanul néztek egymásra.

Akkor a legidősebbik malac, a legokosabb, kinézett az ablakon. És elkezdett nevetni, hogy a könnyei is csurogtak belé.

— Mit ijedtek meg, ti buták? — hahotázta. — Valószínűleg rosszul hallottuk, nem kereskedő van itt, csak egy közönséges farkas...

LEGKÖZELEBBI SZÁMUNK JANUÁR 6-ÁN VASÁRNAP REGGEL JELENIK MEG

Szabotázs!

— Ezt a nőt fel fogom jelenteni.
— Miért?
— Mert a bélyeget felragasztotta, de az árát nem szállította le.

Mit szólsz hozzá kérlekalásan

hogy a bankjegyek után az élelmiszerjegyeket is devalválták?

— Erről nem hallottam kérlek.

— Nem olvastad, hogy bizonyos foglalkozási ágak üzőitől megvonják az élelmiszerjegyeket?

— Ezt tudom, kérlek. De te az előbb az élelmiszerjegyek devalválásáról beszéltél.

— Hát ez nem az? Egy tözsdés vagy egy vezérigazgató élelmiszerjegye ilyen alapon semmit se ér: százszázalékosan devalválódott. Még csak a hagymászelvényeket se váltja be ezekről a jegyekről a Nemzeti Bank.

— Erről jut eszembe, mit szólsz kérlek a most kibocsátott új százezerpengőshöz?

— Már nyilas százezres is van?

— Miféle nyilas százezresről beszélsz kérlek?

— Most mondtad kérlekalásan, hogy **ezt is kibocsátották.**

— Azt hallottad kérlek, hogy Fedák Zsazsát is hazahozták? Már ki is hallgatták.

— Elég indiszkrét dolog ez kérlekalásan: kihallgatni egy művésznő bizalmas vallomását.

— Ebből a vallomásból kiderült, hogy ő volt Bécsben a Deutschlandsender bemondónője.

— Képzelem, milyen jó bemondásai voltak.

— Mit gondolsz kérlekalásan, Fedák külföldi szerepléseit nosztrifikálni fogják idehaza?

— Ahogy nézem, csak márianosztrifikálásról lehet szó a márianosztrai női fegyintézetben.

— Képzelem, Fedákot mennyire elkeseríti, hogy nem örülhet **szabadon** a devalválásnak.

— Miért kérlek?

— Neki direkt jól jött volna ez a lebélyegzés kérlekalásan: ha az életkorából csak huszonötszázalék lenne érvényes.

— Hát bizony ennél kedvesebb rendeletet még Imrédy se adhatott volna neki.

— Imrédyről jut eszembe, miért pont hetvenötszázalékkal devalválta a pénzt Gordon?

— Hogy jut eszedbe Imrédyről Gordon? **Azért, mert** valamikor Imrédy is pénzügyminiszter volt?

— Nem, hanem mert Imrédy is hetvenötszázalékos alapon állt. Csak neki ez nem a pénzügyi rendeletéből derült ki, hanem a keresztleveléből.

— Apropo Imrédy! Mit gondolsz kérlek, Gordon devalválási rendeletét nem követi egy zordon devalválás is?

— Mire gondolsz kérlek?

— Arra, hogy a NOT is devalválni fog.

— Lebélyegzi a háborús bűnösöket?

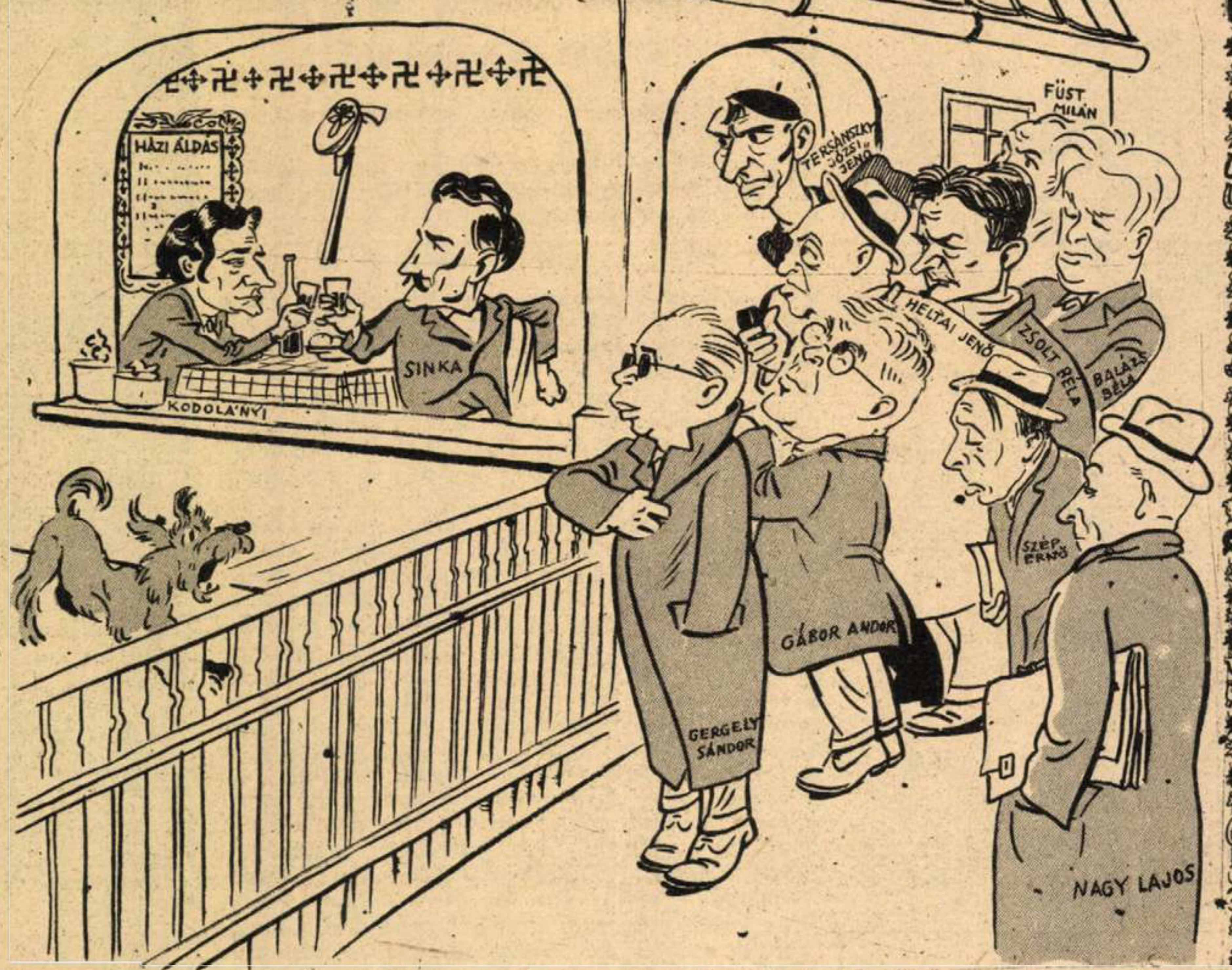
— Ennyire drasztikus eszközökhöz talán nem nyul, de megtörténhet, hogy a fellebbező halálraítéltek hetvenötszázalékát elutasítja.

— Azt hiszem, ez nagy felzúdulást keltene.

— Gondolod kérlek?

— Ez biztos. Imrédyből például még a NOT jóvoltából megmaradó huszonötszázalékot is sokallanák egyesek e hálátlan korban. Na szervusz kérlekalásan...

Ki mint vét, úgy arat

Kodolányi János és Sinka István, a két jeles jobboldali író földet és házat kapott Törökbálinton. A kultuszminiszter 125/00 sz. rendeletével megengedte, hogy a baloldali írók egy csoportja megtekintse Kodolányiék új házát

Hajnal felé

— Valamelyik részeg disznó ellopta az óra mutatóját.

A MÁV érdekes tárgyalásai a BSzKRt-tal

Az a felismerés, hogy a MÁV-nak is szénre van szüksége, és a BSzKRt-nak is szénre van szüksége, arra indította a két intézmény vezetőségét, hogy fuziós tárgyalásokba kezdjenek. Eleinte arról volt szó, hogy minden vasúti szerelvényhez egy villamoskocsit csatolnak a szénmegtakarítás céljából, de ezt a tervet elvetették.

Most szervesebb fuzióról van szó:

a debreceni gyors a nyugati pályaudvarról kijön és egész a Boráros-térig megy, a 66-os villamos viszont — hír szerint — az Oktogon-tér—Szeged—Békéscsaba—Temesvár—Bukarest vonalon fog járni.

Ha a tárgyalások eredményre vezetnek.

Egy feltaláló levele *a pénzügyminiszterhez*

Lángész Lajos hatóságilag engedélyezett feltaláló levelet írt a pénzügyminiszterhez, amelyben felhívja figyelmét arra, hogy a pénz-infláció

után

bélyeg-inflációval lehet számolni, s ezért azt

javasolja,

hogy január 1-től kezdve csak az a bélyeg legyen érvényes, amelyre egy 10.000 pengős van felragasztva. Szerinte a 10.000 pengőst,

úgy kell

a bélyegre ragasztani, hogy a bankjegyen látható nő homlokát megnyaljuk, s

aztán

nevezett hölgy homlokát odatartjuk a bélyeg hátuljához.

Bajban a három király

— *Vigyázat, jön a gazdasági rendőrség... A mirha és a tömjén még csak átcsúszik, de mi lesz az aranyakkal!!!?*

A 7 legönzetlenebb vicce

Schlesingert annakidején kicipelték Mauthausenba, ahonnan december elején jött vissza. Karácsony estéjén Schlesinger lelkendezve állít be otthonába.

— *Anyukám* — mondja a feleségének — *ez a Malcsák egy aranyszívű ember!*

— *Na!? Mit csinált?*

— *Képzeld, karácsonyi ajándéknak visszaadta az egyik ruhámat.*

Bűntény?

Trofákné belép a Szilveszteri mulatságra. Paczákné, a legjobb barátnője megnézi Trofákné dekoltált estélyi ruháját és kedves mosollyal kérdezi:

— Mondd drágám, ez estélyi ruha, vagy útközben vetkőztettek le?

Boldog újévet kívánt

a kéményseprő

Sorstársak

— És magát, Gizike, mi kergette a romlásba?

— A pénztelenség.

— Érdekes, ez az én esetem is.

A nagy művelet után

— Nézze jóember... Vettem úgyebár két pár zoknit. Adtam egy bélyegzett és két bélyegzetlen százezrest. Maga visszaadott három lebélyegzett és két bélyegzetlen tízezrest, öt lebélyegzett ezrest és három bélyegzetlen ezrest, erre én adtam három ötszázast és még hét lebélyegzetlen ezrest. Igy volt?

— Igy volt.

— Nahát. Ezekszerint ha adok még két húszpengőst, három lebélyegzett ezrest és itthagyom a két pár zoknit, akkor rendben vagyunk. Nem?

— De igen.

— Na látja! Nem olyan boszorkányság ez!

Az volt ám a szép idő . . .

— MÁR ÚNOM, HOGY SZÁZADSZOR MESÉLI EL AZT A SZILVESZTER-ESTÉT, MIKOR Ő FIATAL VOLT ÉS ELEGÁNS URAK, HÖLGYEK KAPKODTAK UTÁNA...

A 7 legennivalóbb vicce

Pregovácz panaszkodik a barátjának:

— Hát kérlek, nekem olyan átkozott pechem van, hogy az valami rettenetes... A mult héten leutaztam Kajászószentpéterre a sógoromhoz élelemért. Azt hiszed ott találtam?

— Hát hol volt?

— Pestre jött élelemért.

Harun al Rasid álruhát öltött, hogy kitapasztalja, hogyan élnek az alattvalói. mivel, jóember?

Megszólította az első igazhívőt, akivel találkozott:

— Sok a munkanélküli Bagdadban? — kérdezte.

— Minden második ember az — felelte búsan az igazhívő. — Én, sajnos, dolgozom, de nézd, effendi, ott is van egy munkanélküli.

Harun pénzért nyúlt a zsebébe és a munkanélkülihez lépett; kissé meglepődött, amikor látta, hogy selyemköntös és szattyánbőrcsizma van rajta.

— Segíthetek rajtad valamivel, jóember? — érdeklődött a kalifa.

— Hogyne. — Hozd fel a lakásomra ezt a csomagot, jó borravalót kapsz.

— Hát ilyen jól megy Bagdadban az embereknek, hogy a munkanélküliek is így élnek? — örvendezett a kalifa. — Hogy élhet akkor egy álláshalmozó?

— Ott van éppen egy piszok álláshalmozó — mondta undorral a munkanélküli. Harun, a próféta kedvenc gyermeke, bosszankadva nézett oda. Nagyon meglepődött; kövér, aranyhímesruhájú embert várt; ehelyett egy zörgőcsontú embert látott, akiről csüngtek a rongyok.

— Tegnap még nem volt ilyen rongyos— magyarázta a munkanélküli. — De azóta vállalt még egy állást.

A kalifa megszédült; lefátyolozott úrhölgyet pillantott meg maga mellett; tisztelettel félrehúzódott.

— Kisérj haza, szép igazhívő — súgta a hölgy a fülébe.

A kalifa ijedten ugrott félre. Egy kifestettképű táncosnőbe ütközött, dühösen kiáltott rá.

— Vigyázz — intették a körülállók. — Bagdad első asszonya, a helytartó felesége!

A kalifa rémülten tántorgott haza és undorral dobta le az álruhát:

— Cseréljétek el egy fél hízott libára — mondta megvetően. — A saját ruhám a legjobb álruha, mert Bagdadban úgyse hiszik el, hogy valaki az, aminek látszik...

Taszajtó Nagy Gergely
esete a pénzzel

— Látom, mán megen kerülget a guta, te Gergely.

— Há mán hogy a fenébe ne kerügetne. Tönkretette jaz idegejimet a Kordony evvel a büdös billogozással.

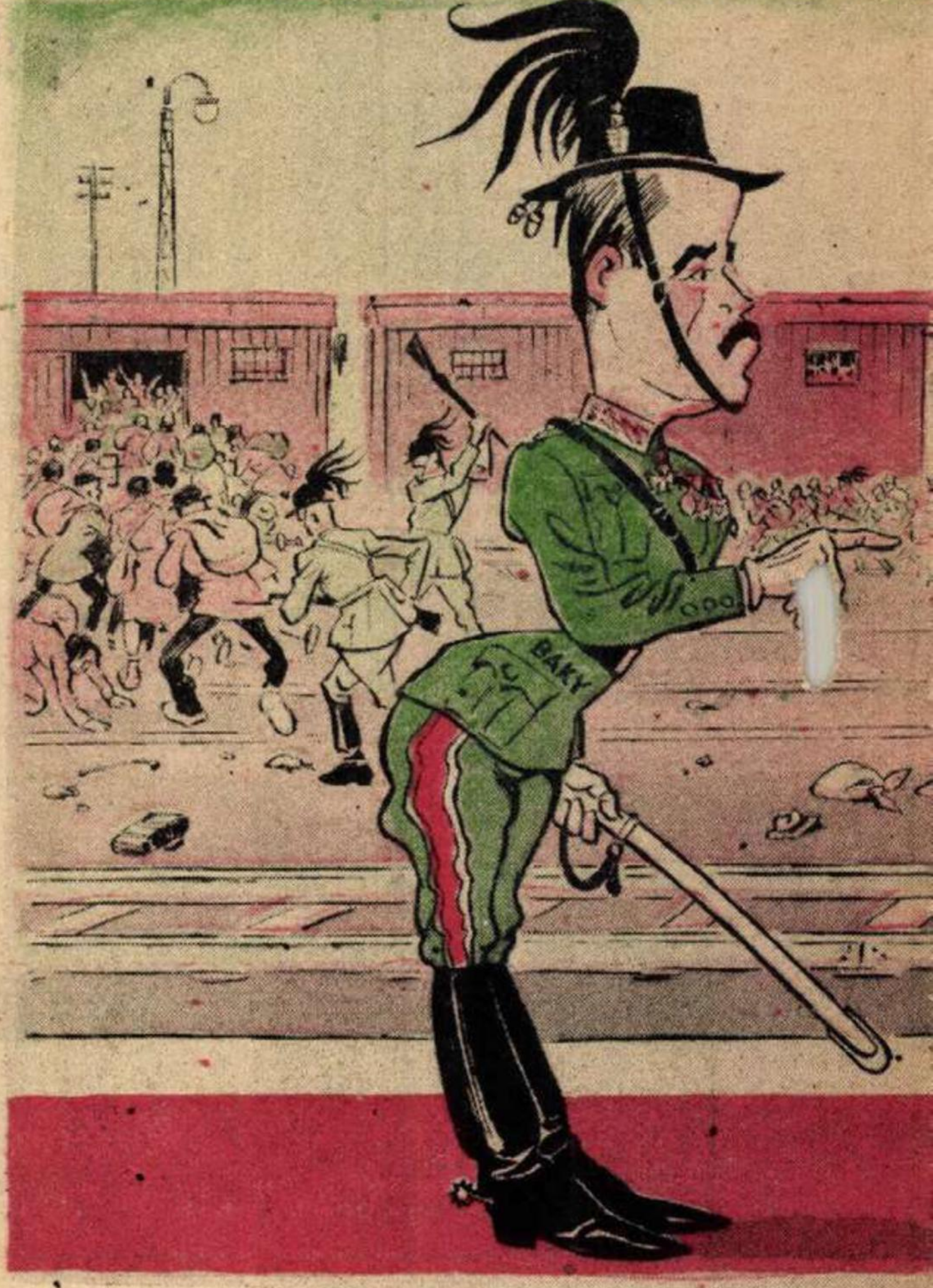
— Sokat vesztettél, te árva?

— Várd ki a sorát, maj eemondom. Az úgy vót te, hogy má négy hete eekezdett macaránnyi a Piros, hogy aszondi, baj van, Gergely, végeja u világnak, lebillogozzák a pízt. Mondok, úgy köll néked, asszonyi állat, de bezzeg akkor nyivákutá, amikor a korcsomába akartam hasznosíttani a pízt. Ebbe marattunk, csak még két csereptányírt tört el a fejemen a Piros, nem is haragutt ujjan nagyon, inkább csak megszokásbu. Igen ám, de iccaka rámkaját a legidesebb álmomba, hogy aszondi, ébreggy, Gergely, eszembe jutott valami, mondd csak te, mijaza golóscsapágyfém? Az a négyszegletes fejed, az a golóscsapágyfém, montam s a másik ódalomra forduttam, eement az kis resztli eszed is, ami még a mult héten vót? Aszondi, aszonta nekijaz öreg Pupákné, hogy Pesten golóscsapágyfémet még kapni, abba kék fektetnyi a pízt. Öt perc mulva megen főkötött, de akkor mán meg se kérdeztem, mit akar, csak fogtam a vánkust, oszt mentem ki az ólba alunni. Így ment ez vagy három hétig. Tennap osztán, amint hazamegyek, gyün ám a Piros elém boldogan, oszt vigyorog, akar a hódvilág, aszóngya, nincs semmi baj, Gergelyem, meg vagyunk mentvel, az én pízemet nem billogozzák meg. Aszondom, mija hitvány perszóna, a minyiszterree paktász a hátam megett? Aszondi, szemérmetesen, szó se rulla, hűséges asszon ű, csak neki ujjan cimlettye van, amire nem vonatkozik a szabál.

— S ezír mérgeskecc, Gergely?

— Hát hogy a fenébe ne? Tudod, Péter, mije vót neki? Két tízpengőse...

Az önzetlen

Az Endre tárgyaláson Baky László elmondotta, hogy Horthy Miklós kijelentette előtte: ő a kis zsidókat utálja, de Chorin és társai ugyanolyan jó magyarok, mint ő, vagy Baky.

Baky Lászl

Horthy: —

Reményi-Sc

Ólmot öntöttek

Hagyományos szokás szerint kedvenceink egy csoportja Szilveszter éjjelén ólmot öntött, mert tudni akarta, mit hoz számára az új esztendő. Matyink természetesen az ólomöntésnél jelen volt és az alábbiakban számol be annak eredményéről,

Lássuk kinek mi jött ki:

1. **Szentgyörgyi Albertnek** egy Moór, aki n e m tette meg a kötelességét, tehát mehet.

2. **Révai Józsefnek** egy kőbe vésett, tehát kemény „Demokrácia".

3. **Pátzai Pál** szobrászművésznek a nyersanyaghiányra való tekintettel tenger márvány helyett Márványtenger.

4. **Parragi Györgynek** egy libacomb, mert ez a legremekebb ünnepi cikk.

5. **Bálint Imrének** a Világ kitünő szerkesztőjének egy kézzel hímzett Supka.

6. **Sólyom László** főkapitánynak két jómadár.

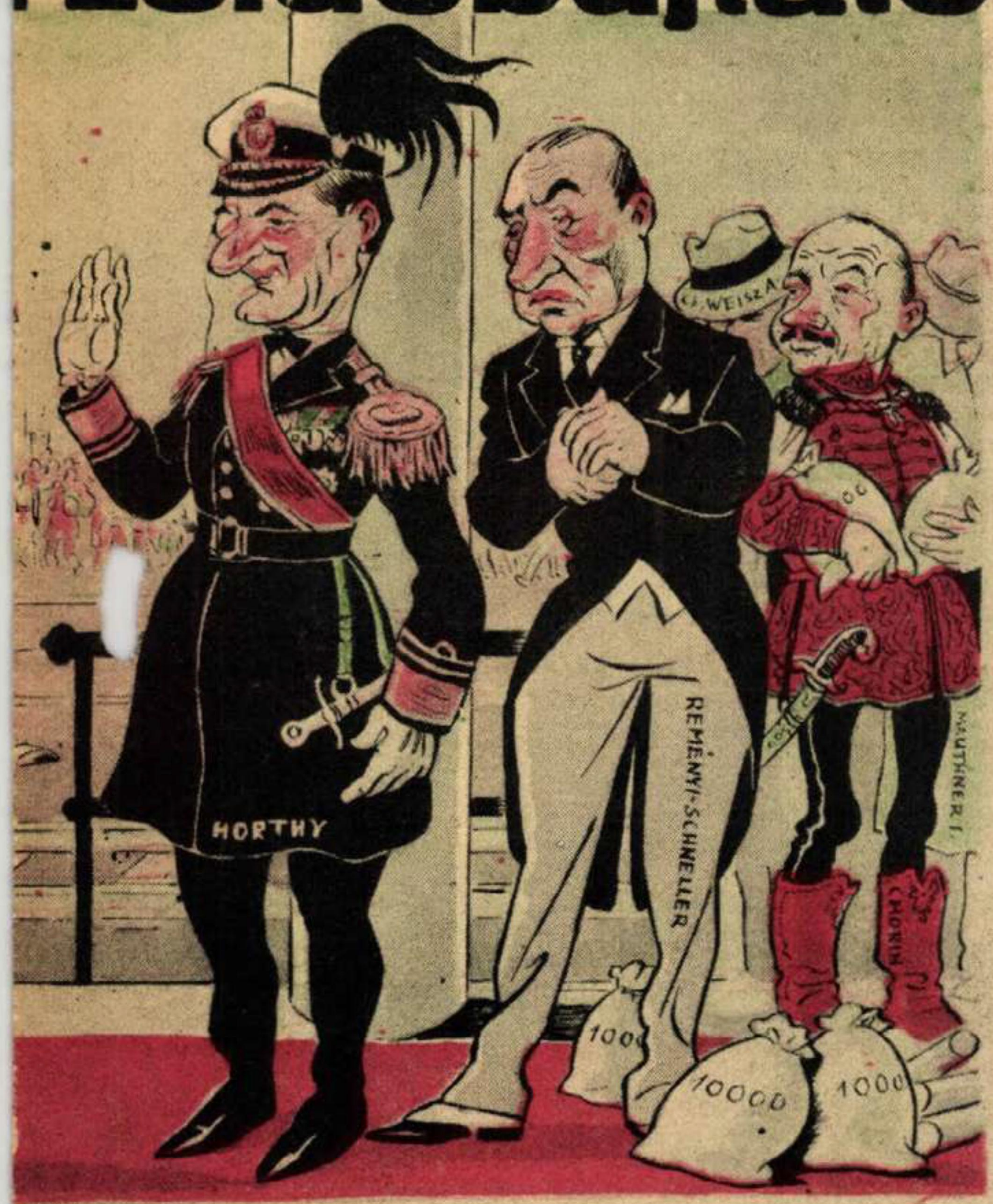
7. **Rajk Lászlónénak** egy demokratikus vég szövet a Magyar Nők Demokratikus Szövetvége helyett.

8. **Major Tamásnak** végre egy magyar darab.

9. **Tamási Áronnak** egy agyafúrt székely.

…a zsidóbujtató

…ó: — Ez a három itt marad?
…Ezek jó magyarok…
…nneller Lajos: — … igen, ezek megfizették a *vagón*dézsmát.

Újévre

irta: Szép Ernő 1946

Édes felebarátnéim
Ti asszonyok és ti lányok,
Ti legyetek a legelsők
Kiknek minden jót kívánok.

Mancik, Klárik, Zsuzsik, Böskék,
Kamillák meg Marianne-ok:
Mindennapra rúzst meg púdert
S jó meleg mozit kívánok.

Bajtársaim, kedves hímek,
Györgyök, Pálok és Ivánok,
Felvágott dohányt tinéktek
S papírt és gyufát kívánok.

Nem szoktunk mi vajat kenni,
Elég, ha kenik a dánok,
Erre a jegyes kenyérre
Egy kis lekvárt hadd kívánok.

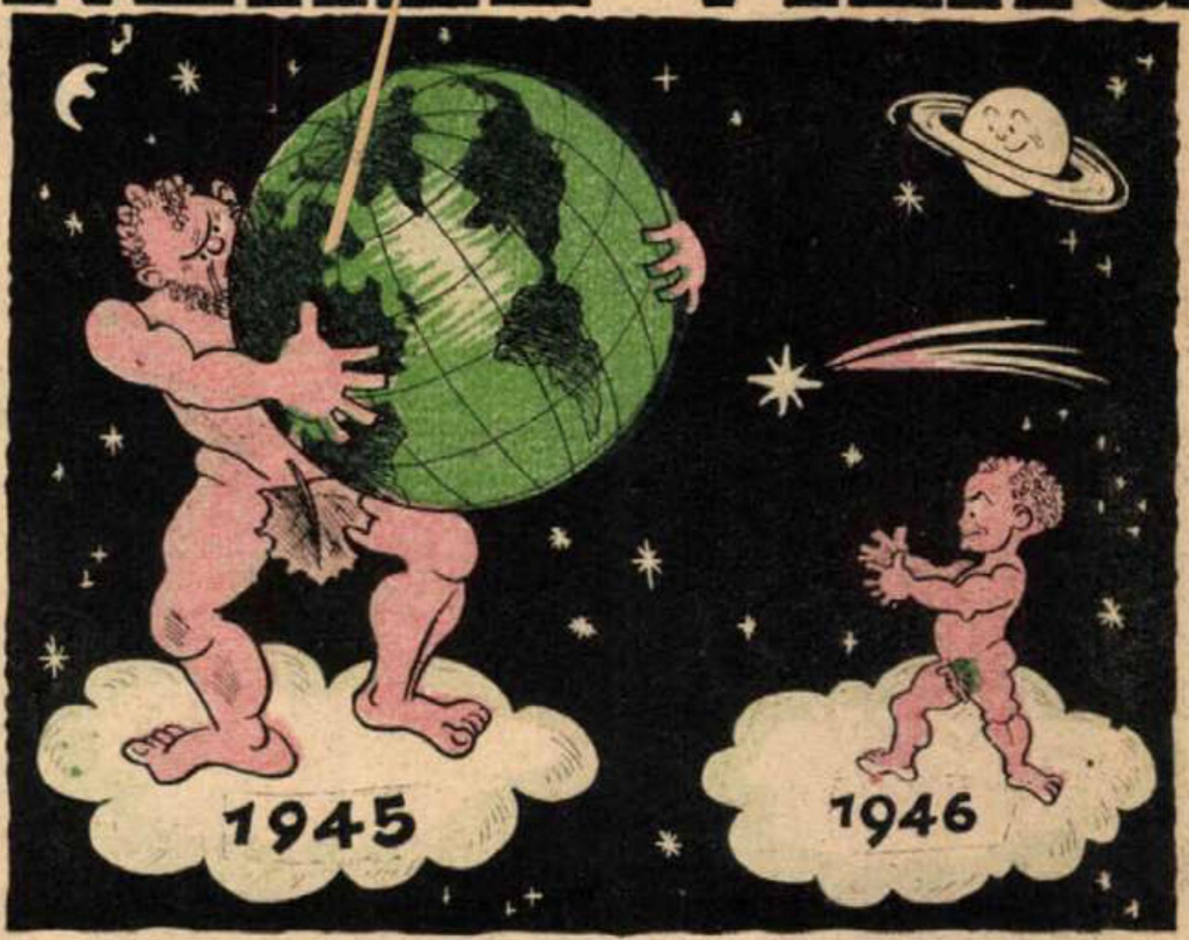
A cipőnknek talpa, sarka
Lyukad, szakad, olyan álnok,
Ide sarkot, oda foltot,
S új cipőfűzőt kívánok.

Én is, drága háziasszony,
Húsnak, halnak fittyet hányok,
Babot, krumplit, tápiókát
A konyhára hadd kívánok.

Születésnap, névnap, lakzi,
A traktára van de hány ok:
Sült tökmagot, főtt gesztenyét
Tiszta szívemből kívánok.

S télirokkját, akinek van,
Le ne húzzák a zsiványok,
Mindezeket összegezve
Boldog újévet kívánok.

NEHÉZ VILÁG

Atlasz: — Na most öcsém fogd te egy darabig, én torkig vagyok vele.

aszongya Rátkai Márton:

A lányom népszerűsége kezd egészen meglepő arányokat ölteni. A napokban odajön hozzám valaki. Azt mondja:

„A, nagyszerű, örülök, hogy megismerhetem, maga ugye a Rátkai Márton?"

„Határozottan" — feleltem szerényen.

Az illető tovább áradozott:

„Rajongok Rátkai Mártáért! Boldog vagyok, hogy megismerhettem személyesen is Rátkai Márta apját!"

Erre aztán elöntött a méreg.

„Ön téved! Nem én vagyok Rátkai Márta apja, hanem Rátkai Márta az én lányom!…"

…k Szilveszterkor

10. Sárosi György dr.-nak egy kapus, aki könnyen beenged.

11. Fényes Szabolcsnak kitünő Csikósa mellé egy remek gulyás.

12. Ajtai Andornak a Fatornyok helyett egy torony fa.

13. Hegedüs Gyulának, a Magyar Nemzet kiváló főszerkesztőjének depilátor, szívének szőrtelenítésére.

14. Kállai Gyulának régi álma: papír, melyen nem verekszenek össze az ujságok.

15. Molnár Eriknek az OTI és MABI mellé egy kis UNRRA.

16. Vidor Ferikének egy Szomoru Ferenc.

17. Bajor Gizinek egy testére szabott remek darab.

18. Rónai Sándornak egy üveg fixativ az árrögzítés emlékére.

19. Kovács Bélának sarló és kalapács. Kalapács azért mert kovács, ès sarló azért, mert földmüvelésügyi miniszter.

20. Antal József újjáépítési miniszternek a biztos kormány mellé egy kormánybiztos.

Miután mindenki megkapta a magáét, a sikeres ólomöntés után sikeres újévet kíván

Ludas Matyi

IMRÉDY

ujévi kártyája a NOT-hoz:

Bárdossy Után Én Következem?

ÓRIÁSI áresés a piacon!

A szabadforgalmú kenyér ára 20.000 pengőről 24.000 pengőre esett fel

A pénztechnikai művelet hatásaképpen a piacokon és a vásárcsarnokokban örvendetes áresés következett be. A kenyér ára 20.000 pengőről 24.000 pengőre esett fel. A liba kilóját a pestkörnyéki kofák pénteken reggel még 120.000 pengőért kínálták, de délre már lementek 135.000-re. Este már 150.000 pengőért is odaadták volna, de így is a nyakukon maradt.

Az alma ára 60.000-ről előbb 52.000-re, aztán 75.000-re zuhant. A legnagyobb esést a Kapor produkálta a Lehel-piacon.

Kapor Jenőt lábtöréssel szállították kórházba.

A várva-várt vendég

Üzletvezető: — Gyenge társaság volt. Csakhogy elmentek.
Borfiú: — De nézze ezt a stramm fiút, azzal a csinos nővel, ezektől remélem, leesik valami.

Ludas Matyi megmagyarázza...

Azt kérdezik, elvtársak, mi az oka annak, hogy a krumpli panama leleplezése után sincs nagyobb kínálat a budapesti burgonya-piacon.
Majd megmagyarázom!

Az öreg Cibulka haldoklik. Családja a leghíresebb orvosprofesszorokat hívja el betegágyához, de a három professzor együttes erővel se tudja megmenteni szegényt az életnek.

A temetésen a család egy régi barátja megkérdezi a gyászoló özvegyet:

— És volt nála professzor?

— Három is — mondja könnyezve Cibulkáné —, de mit tehetett szegény egymaga három ellen...

Arra kíváncsi szaktárs, hogy azok a kereskedők, akik a pénzlebélyegzést követő olcsóbbodás óta állandóan ráfizetésről sopánkodnak, miért nem választanak maguknak valami más foglalkozást, ha tényleg meg vannak győződve róla, hogy a kereskedésből már nem lehet megélni.
Hát majd megmagyarázom!

Magas Áron panaszkodik Sötét Ödönnek:

— Borzasztó ez, kérlek... Ha így megy tovább, rövidesen tönkremegyek. Az üzletbe napok óta egy vevő se teszi be a lábát, s aki mégis bejön, az áron alul vásárol; az adófizetést nem lehet tovább halasztani s most ráadásul még árudézsma is következik. Akár hiszed, akár nem, legalább kétszázezer pengő a napi ráfizetésem.

— Ha így áll a dolog, miért nem adod el az üzletet? — érdeklődik Sötéth úr.

— Úgy látom, neked elment az eszed — tiltakozik Magas Áron — nem mondanád meg, hogy akkor miből élek meg?!

Ilyenek a nők

— Nézzed ezt a léha Trofáknét, az ura rongyos cipőben jár, ő meg tökmagot eszik.

Szomorú házasság

— Jónapot, Libuczkáné! Hallom férjhezment!

— Igen. De nem sikerült a házasság.

— Miért?

— Mert sohase találkozhatom az urammal...

— Hát az hogy lehet?

— Úgy, hogy én bejárónő vagyok ugyanott, ahol ő kifutófiú...

Tudjátok-e mi az Háziúrnak lenni?...

KORSZERŰ CHANSON

Tudjátok-e mi az Háziúrnak lenni?...
Ez a szó, hogy: lakbér — annyi ma mint semmi!
Az én házam ott áll, mondhatnám az élen
Az új Lipótváros legszebb negyedében...
Elseje körül, ha házamba benézek
S átveszem a lakbért — úgy elönt a méreg,
Nem tudok érte egy cipőzsinórt venni...!
Tudjátok-e mi az Háziúrnak lenni?
Keresők között az utolsónak lenni!
Utolsónak lenni!

Tudjátok-e mi az Háziúrnak lenni?...
Májusban százezres bankhitelt felvenni,
Mondván: hogy a házat muszáj tatarozni,
Tetőt, kéményt rögvest rendbe fogom hozni!
De mivel nyáron az eső csak csepereg,
Ráérek szerezni téglát és cserepet...
Okosabb a pénzért Napoleont venni...!
Tudjátok-e mi az Háziúrnak lenni?
Keresők között az utolsónak lenni!
Utolsónak lenni!

Tudjátok-e mi az Háziúrnak lenni?...
Minden kiadást a lakóimra kenyni:
Vízfogyasztást, villanyt, kéményseprő-díjat
S minden egyébfajta apró-cseprő díjat!
Szilveszterkor — érzem — nem izlik a bólé
Tudván, hogy mindenütt befolyik a hólé...
S én tétlenül állok... nem bírok mit tenni?!
Tudjátok-e mi az Háziúrnak lenni?
Keresők között az utolsónak lenni!
Utolsónak lenni!

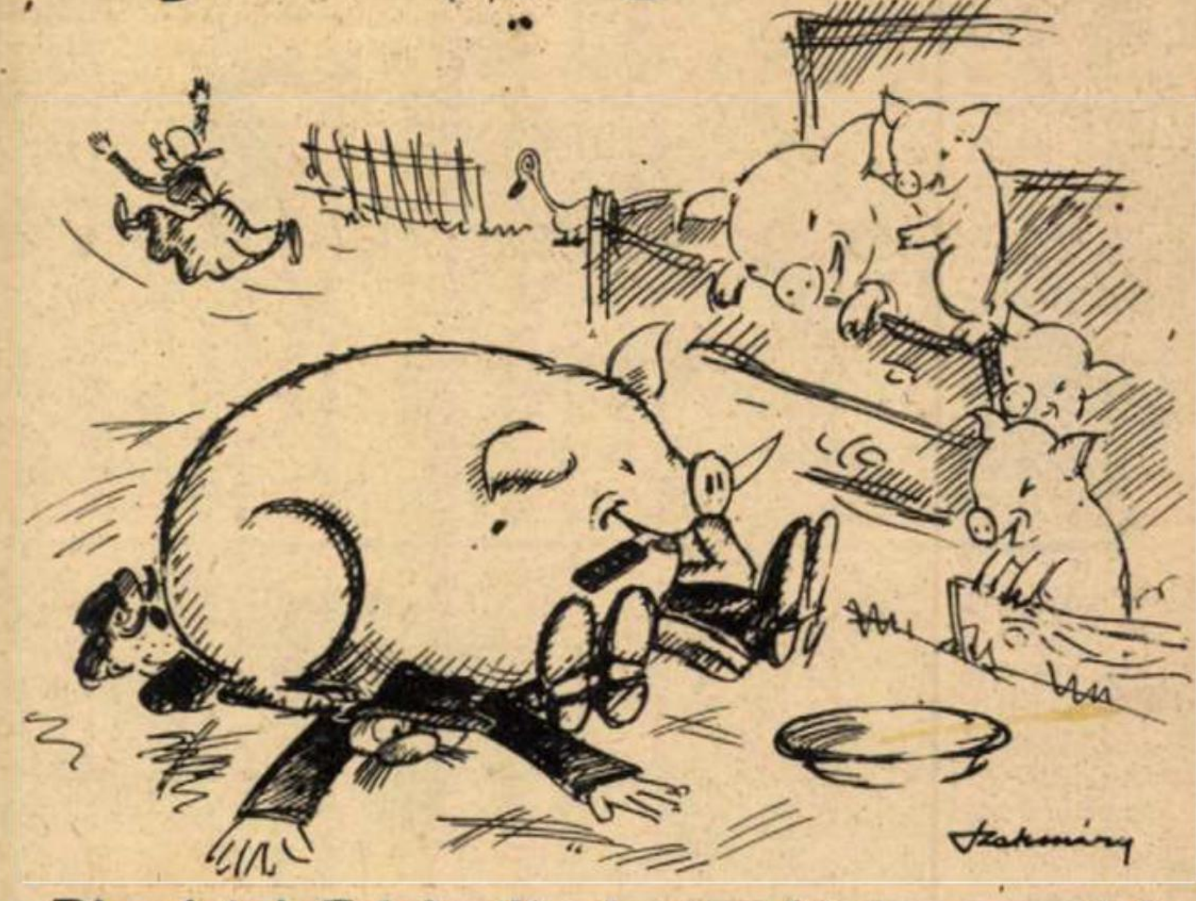
Tudjátok-e mi az Háziúrnak lenni?...
Ábrándjaimmal a jövő felé menni:
Ha a lakók már a házam rendbehozták,
Tán a kötött lakbért addigra feloldják!
Részemről megszűnik részvét és kegyelem,
Azt a kis lakbért majd kedvemre emelem...!
Nem hat én rám sírás... nem hat én rám semmi.
S ha a felmondást majd át fogjátok venni,
Megtudjátok mi az Háziúrnak lenni!
Háziúrnak lenni!

Pártos Jenő

Anglia le van pipálva!

A *Szabadság* megírta, hogy a hazaáruló Ameryt az angol bíróság 8 percnyi tárgyalás után ítélte halálra. Illetékes helyen most annak megállapítását kérik, hogy ez a 8 perces idő korántsem világrekord, mert *Sallai* és *Fürst* gyilkosainak tárgyalását a Népbíróság 2 és fél perc alatt halasztotta el.

Majd én megmutatom!

— Disznóság! Telefonáljatok a rendőrségre gyerekek, itt nem lesz kijátszva a vágási tilalom!

Egy szó sem igaz belőle!

Irta: Tabi László

December közepén történt, hogy a kilátástalan drágaság miatt felakasztottam magam. Szerencsémre a szomszédok tettemet későn vették észre, s mire a kötélről levágtak, késő volt. A helyszínre kiszállott rendőri bizottság már csak beállott halálomat konstatálta, s bosszús megjegyzést tettek rám amiatt, hogy a mai közlekedési viszonyok között odacsődítettem őket. Holttestemet a Szvetenay-utcába szállították s a lapok megírták, hogy pillanatnyi elmezavaromban felvágtam ereimet.

Eddig persze semmi különös nincs a dologban. Az igazi érdekesség ott kezdődött, hogy három nappal utóbb — annak rendje és módja szerint — jelentkeztem a mennyország illetékes ügyosztályán, bebocsáttatást kérve. Igazoltam, hogy büntetve nem voltam, s nemcsak felebarátomat szerettem, de barátaim felét is. Másnak ökrét, szamarát nem kívántam, s tiszteltem szüleimet, hogy hosszúéletű legyek a földön. Bemondásom alapján megállapították, hogy valóban a mennyekbe vagyok illetékes s kiutaltak számomra egy lakást a Tejút 24/a-ban. De előbb el kellett mondanom: miért akasztottam fel magam.

Részletesen elbeszéltem, hogy lent a Földön humorista voltam s mindenféle mulatságos dolgokat találtam ki a mások szórakoztatására. Ennek fejében annyi jövedelmet élveztem, amennyit egy fonalügynök óránkint keres, ha nincs kedve dolgozni. Szerény jövedelmemet beosztva azonban lassankint olyan éhes lettem, hogy a csellót is nagybőgőnek néztem. Ekkor azután felkötöttem magam.

A tisztviselő, aki mondókámat végighallgatta, a fejét csóválta:

— Jó nagy szamár volt uraságod, az biztos. December 17.-én lett öngyilkos.

— Pehhes szám? — kérdeztem eltűnődve.

— Hát persze. Maga 17-én felakasztotta magát és 19-én lebélyegezték a pénzt.

— Ne mondja. Csakhogy nekem nem volt mit lebélyegezni.

— Az nem baj. A drágulás megállt, az inflációt megfékezték. Ennek következtében az élet ott lent egyre olcsóbb lesz, s rövidesen a fonalügynök is annyit fog keresni, mint maga.

— Ő is itt lakik majd a Tejúton?

— Ne éretlenkedjék! A maga keresetéből meg lehet majd élni. A humorista is megél majd, meg a fonalügynök is megél majd.

— Ha szabad így kifejeznem magam: kinn vagyok a vízből. Hogy tudok visszamenni?

— Sehogy. Gondolta volna meg előbb.

— Hát csak izgatni akart?

— Nem. Csak rá akartam mutatni arra, hogy milyen szamárságot csinált. Most pedig foglalja el a lakását.

Elbaktattam a Tejút 24/a-ba. Kellemes lakás várt itt rám, íróasztallal, papírral, ceruzával. Finom meleg volt. A szomszédban egy SS őrnagy lakott, aki résztvett a Hitler-elleni merényletben. Kiderült, hogy jó sakkozó: hamar összemelegedtünk. Elpanaszolta, hogy Hitler ok nélkül lövette agyon, semmi köze nem volt a merénylethez, de per saldo jól járt, mert különben a pokolba került volna, ahol nincs fűtés, csak nyáron és hidegen adják a sülttököt.

Nem tudom mennyi ideje lehettem fent, amikor új lakót kapott a ház. Egy fiatalember jött, szintén Pestről.

— Szervusz... — mondta és leült — milyen jó meleg van itt! Képzeld, egy reggel arra ébredtem, hogy meg vagyok fagyva. Így kerültem ide. Sehogysem tudtam fát venni.

— Mi voltál civilben?

— Költő.

— Pehhes ember vagy — ütögettem meg a hátát —, fogózz meg: 19-én lepecsételték a pénzt és megállították az inflációt.

Szemrehányón nézett rám:

— Szamár! Én 28-án fagytam meg!

Hamarjában nem tudtam mit mondani.

— És hogyan élnek a fonalügynökök? — kérdeztem.

— Látod... — felelte — az ő helyzetük már javult valamit...

Nem beszéltünk tovább, mert az őrnagy beszólt, hogy már megvacsorázott, játszhatunk.

Körséta a városban

Hogyan állunk az árubejelentéssel?

Az a kormányrendelet, amely zárolja a kész és félígkész árukat, a kereskedők körében viharos tetszést keltett. A rendelet megjelenése után a kereskedők egy népes csoportja

zenés, lampionos felvonulást

rendezett a Váci-utcában, több rózsadombi lakás cserépkályhájában pedig örömtüzeket gyujtottak. Egy körúti textiles az örömbe beleőrült.

Munkatársunk meglátogatta

Borsos Áront,

a Kígyó-utcai „Flanc"-áruház tulajdonosát. Éppen csárdást táncolt a pultok között.

— *Végre egy intézkedés* — mondta lihegve —, *amely letör bennünket. Itt volt már az ideje, hogy tegyenek valamit ellenünk, mert amit mi műveltünk, az már mégiscsak sok volt. Szavamra mondom, nem tudtam pirulás nélkül nézni az áraimat.*

Arra a kérdésre, hogy milyen nagy készletet jelent be, így felelt:

— *Sajnos, határtalan pehhem van. Ismeretlen tettesek teljesen kifosztották az áruházat. És éppen most, amikor végre bejelenthettem volna az árukészletemet ... Rettenetes ...*

Száz szál gyertyát és száz itce bort hozatott a szomszéd vegyeskereskedésből és hevesen zokogni kezdett. Magára hagytuk mélységes bánatában.

Ezután ellátogattunk

Sötét Ödön

selyemáruházába. Nagy tábla fogadott a lehúzott redőnyön:

HALÁLESET MIATT
ZÁRVA!

Bementünk a hátsó bejáraton. Ott találtuk a tulajdonost mély gyászban.

— *Ki halt meg?* kérdeztük részvéttel.

— *Még nem tudom* — felelte komoran —, *majd csak akad valaki ...*

— *Merítsen vigaszt az áruzárolási rendeletből ...*

Mélyet sóhajtott:

— *Nincs semmim ... Gyönyörű raktáram volt, de minden rάment a temetési költségekre ...*

— *Dehiszen az imént azt mondta, hogy még nem tudja, ki halt meg ...*

— *Ez igaz. De a temetési költségeket mindenesetre befizettem ... Később még drágább lesz ...*

Leroskadt egy ládára és révetegen nézett maga elé. Magára hagytuk fájdalmas gyászában.

Ezekután ellátogattunk

Kufár Teofil

szövetnagykereskedésébe.

— *Nézzen ide, szerkesztő úr ...* — mutatott az üres polcokra —, *mit tettek velem a molyok!*

— *Szent Ég!* — kiáltottunk fel ijedten — *a molyok!*

— *Gyönyörű áruraktáram volt* — zokogta a kereskedő — *és tegnap éjjel mindent felfaltak a molyok ...*

— *Annyi sok szövetet megtudtak enni?*

— *Úgy látszik* — vonogatta a vállát —, *hogy igen. De az is lehet, hogy amit nem tudtak megenni, azt hazavitték. Csak tudnám a címüket!* — rázta az öklét.

Ezekután lesiettünk

Bejelentés Simon

ruhakereskedőhöz.

— *Mi van az árukkal?* — kérdeztük izgatottan.

Csüggedten legyintett:

— *Háromszáz ruhám volt. Mind elhordták ... Nézzen ide* — mutatott önmagára —, *ezt a ruhát például én magam hordtam el ...*

— *Dehiszen tegnapelőtt még ...*

— *Tegnapelőtt!* — kiáltott fel —, *azt kérdezze, mi történt tegnap?*

— *Mi történt tegnap?*

— *Rettenetes volt. Megáll egy lovaskocsi az üzlet előtt. Leugrik róla hat rakodómunkás. Behoznak vagy húsz ládát ... Se szó, se beszéd, kezdik belerámolni a raktárt. Leszögezik a ládát. Kiviszik valamennyit és már el is hajtanak vele ... Rettenetes volt ...*

— *És nem tudja, hová vitték?*

— *Dehogy nem.*

— *Hát akkor odamehet a ládákért!*

Búsan bólintott:

— *Könnyű azt mondani ... Kire hagyjam addig az üzletet?*

— *Hát nincs felesége?*

— *De van. De ő a ládákra vigyáz ...*

Letörülte könnyeit. Nem tudtuk nézni tovább ezt az önmardosást. Fáradt szívvel továbbsiettünk.

Gondoltuk, teszünk még egy próbát és felkerestük Apart Willy női-ruhakereskedőt, aki nemrégen még hirdetett a lapokban, hogy az előkelő világ hölgyeinek 400 nőiruhával áll rendelkezésére. A tulajdonos éppen a földön hasalt az egyik karosszék előtt.

— *Disznóság!* — üvöltött —, *hová lett a raktáram? Ki tette el? Annak meg kell lennie!*

Amikor meglátott bennünket, feltápászkodott:

— *Abszurdum* — mondta —, *hogy itt milyen rendetlenség van! Meg akarom csinálni a bejelentést, hát nem találom a raktárt. Kérdezem a direktriszt, hol van a raktár? Azt mondja, nála nincs, ott kell lennie valahol ... Keresem, nincs sehol. Nézem a fiókokban, nincs. Kiforgatom a zsebeimet, nincs. Nézem a szék alatt, nincs. Elképzelheti, mennyire bosszant a dolog ... Na, talán a takarításkor előkerül ...*

— *És mikor fognak takarítani?*

— *Január harmincötödikén.*

Fejünket egyre csóválva, hazamentünk. Útközben találkoztunk Melós János gyárimunkással.

— Szerkesztő úr — kérdezte —, igaz, hogy be kell jelenteni a kész és félígkész árukat?

— Igaz.

— És ez csak árukra vonatkozik?

— Igen. De mért kérdi?

— Gondoltam bejelentem magam. Félig már kész vagyok, de ha ez így megy tovább, egészen kész leszek ...

Egy kis szamár kalandjai a nagy Budapesten. XXV.

KUKSI ÉS A VAGYONDÉZSMA

**Finisében az ó-évnek
Kuksi kedve bús lett, zordon,
Mert vagyonát őneki is
Dézsma alá vette Gordon.**

**Ferencjóskát öltött Kuksi
S a minisztert felkereste,
Megkérdeni tőle nyiltan,
Hogy vele ezt hogy tehette?**

**A tízezres devalválás
Sujt legjobban, direkt méreg,
Mondta Kuksi s így folytatta:
Gordon-igazolványt kérek!**

**Nyaksálamat tízezerért
Eladhatnám percek alatt,
De most, ha nincs bélyeg rajta,
Félek, hogy — nyakamon marad.**

Mindenkit érhet baleset!

Szilveszter a mentőké

GORDON MENTŐORVOS: Magával mi történt jóasszony?
TIZIKE: Fejbevert a dollár ebben az utcában.
GORDON MENTŐORVOS: Majd kap egy tapaszt rá, attól jobban lesz.

Pithiáner jóslatai 1946-ra

Felkerestük *Pithiánert*, a világhírű jóst, aki a következőket jövendölte 1946-ra:

— Az új év sok megpróbáltatást fog hozni. A közellátási miniszter szigorú takarékosságra fogja inteni a közönséget. A kereskedelmi miniszter az ablakpótlók importját helyezi majd kilátásba. A BSzKRT közleményt ad ki, hogy igyekezni fog megjavítani a forgalmat. Mindenki örülni fog, amikor miniszteri nyilatkozat ígéri meg a közbiztonság javulását.

Ősszel a nép szélesebb rétegei számára teszik lehetővé a sülttök fogyasztását.

Kodolányinak és Sinkának adott föld ügyében jelzett beszédeket megtartják.

Kodolányi és Sinka a földet tartják meg.

Az újesztendőben sok panasz érkezik majd az igazoló bizottságok ellen. Nagy port vernek majd fel a Népbíróság feltünő felmentő ítéletei.

Pithiáner most hosszasabban nézett a kristálygömbbe és így folytatja jóslatát:

— A kultuszminiszter nagy beszédben fogja a művésznyomor enyhítését megigérni. És végül

a kormány erős intézkedéseket helyez majd kilátásba a feketepiac hiénái ellen.

Eddig tartott Pithiáner jóslata. Húszezer pengő lebélyegzett pénzt kért.

Kifizettem, de nem tudtam elhallgatni, hogy mindaz, amit mondott, megtörtént 1945-ben. Tévedésből tehát nem 1946-ra jósolt.

Fejére csapott, újra benézett a kristálygömbbe, azután kijelentette:

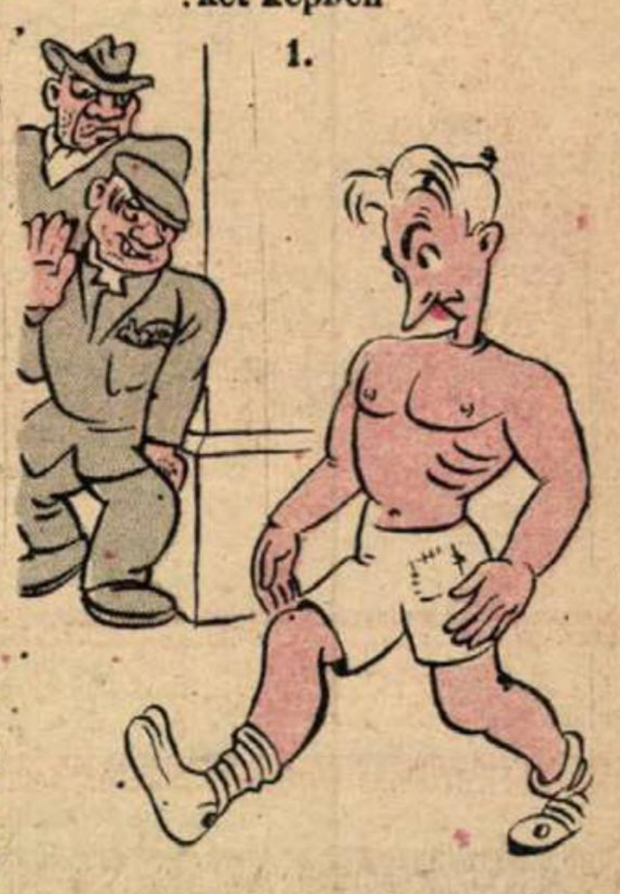
— Bevallom, valóban tévedtem! Tényleg nem 1946-ra jósoltam. Mindaz, amit elmondtam 1947-re vonatkozik.

Palásti László

Újabb ötletünk a biztonságos éjszakai közlekedés megoldására

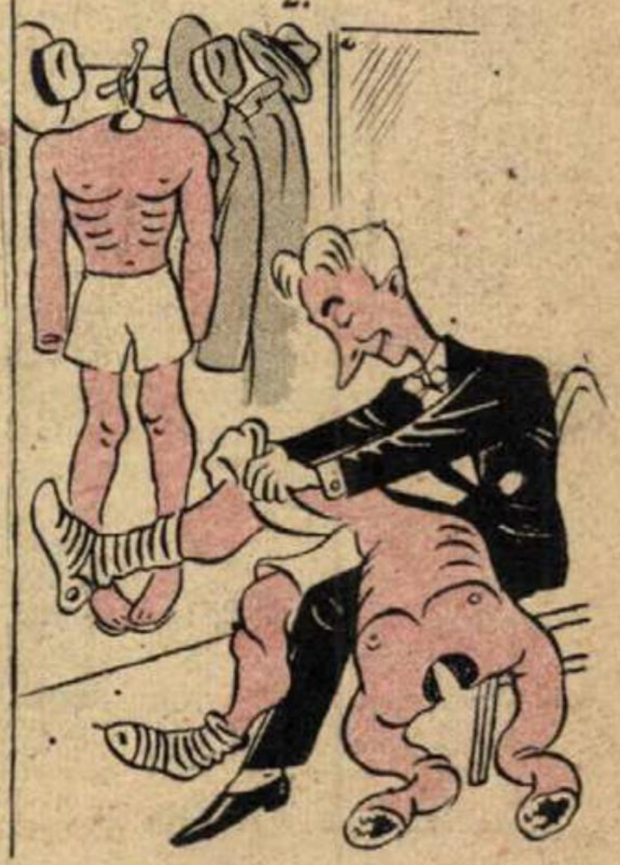
két képben

1.

— Hadd menjen, ezt már elintézte a konkurrencia!

2.

— Szerencsésen megérkeztem, s vetközöm is menten!

Egy frakk története

— Köszönöm a szilveszteri meghívást, pontosan ott leszek. Öltözködés?

— Jöhet úgy, ahogy van, frakkban.

A Filozófiai Társaság jelenti:

Filozófus körökben nagy feltűnést keltett az a hír, hogy egy nyugdíjas állami tisztviselőnek — sokezer év óta először — sikerült pontosan meghatározni a Semmi fogalmát.

— Megállapítom — úgymond a tisztviselő —, hogy nyugdíjunk a Semmivel egyenlő . . . !

Már-már úgy látszott, hogy ezzel a felfedezéssel új korszak nyílik a filozófia történetében, de időközben kiderült, hogy az állami nyugdíj korántsem egyenlő a Semmivel, hanem jóval kevesebb annál.

Ezért a Filozófiai Társaság az ügyet a Sóhivatalhoz tette át.

Helyreigazító nyilatkozat!

Egyes lapok megírták, hogy az Egyesült Lámpabél R. T. panamistáit a Népügyészség szabadonbocsájtotta. Ludas Matyitól most annak a megállapítását kérik, hogy ez a hír valótlan és nélkülöz minden alapot. Az igazság az, hogy az Egyesült Lámpabél R. T. panamistáit le sem tartóztatták.

Kit érdekel az etikett?

— Node Klofár úr! Kézzel eszik!? Hiszen magának gyönyörű étkészlete van!

— Mit gondol, miből vettem ezt a csirkét?

Ezért a pénzért

... A LEGIFIJABBAK REMÉLIK, HOGY A JÖVŐBEN NEM CSAK CSEPPEN, HANEM CSURRAN IS A TEJECSKE.

Nehéz idők

— Hogy egy Buék-kártya, kisasszony?

— Ezer pengő.

— Akkor inkább dögöljön meg a Nyuszek.

Ujra előreigazítják az órákat?

A nagyközönség köréből egyre többen fejezik ki ama óhajukat, hogy bárcsak öregebbek lennének három hónappal. Minthogy ez a kívánság nyilvánvalóan a közellátási állapotokkal van összefüggésben, a közellátási miniszter kilátásba helyezte, hogy az órákat 90 nappal előre fogjuk igazítani.

Ludas Matyi naptára

Tavaszig már csak 80 nap

E HETI SZÁMUNKAT ÍRTÁK ÉS RAJZOLTÁK:

Aranyos Gusztáv, Byssz Róbert, Farkas Lujza, Gábor Andor, Gergely Miklós, Gerő Sándor, Hidvéghy Ferenc, ifj. Hont Ferenc, Kertész Endre, Palásti László, Pályi Jenő, Pártos Jenő, Sándor Károly, Shwott Lajos, Szakmáry László, Szegő Gizi, Szép Ernő, Szür-Szabó József, Tabi László, Vasi

Ludas Matyi

Megjelenik minden vasárnap.
Szerkesztő:
GÁL GYÖRGY
Felelős szerkesztő:
SZEGEDI EMIL
Felelős kiadó:
PETŐ JÓZSEF
Szerkesztőség és kiadóhivatal: Budapest, József-körút 5.
Telefon: 388—106 és 188—182
Nyomatott a „Szikra" Lapvállalat offset-körforgógépein.
Felelős nyomdavezető: Nedeczky László.

E HÉTEN sarokba állítjuk

Faragó Gábor

volt közellátási minisztert, mert nem kérte ki magának az Endre tárgyaláson elhangzott ama valónak bizonyult rágalmat, hogy mint a csendőrség főfelügyelője, ő adta ki a parancsot a deportálásokra.

